

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1329/90

af 14. maj 1990

om ændring af forordning (EØF) nr. 727/70 om oprettelse af en fælles markedsordning for råttobak

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 3 i Rådets forordning (EØF) nr. 727/70 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1251/89 ⁽⁵⁾, er det fastsat, at der ydes en præmie til personer, som køber tobak i blade, der er høstet i Fællesskabet, og ved forordningens artikel 5 og 6 er der fastsat en interventionsordning for EF-tobak; på nuværende tidspunkt gælder der ingen nærmere bestemmelser om frister for anmodninger om præmie og intervention;

for at forbedre kontrollen i tobakssektoren og få den ordning med maksimale garantimængder, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1114/88 ⁽⁶⁾ ændring af forordning (EØF) nr. 727/70; til at virke bedre, og for at sikre en korrekt forvaltning bør der dels under hensyntagen til dyrknings- og handelspraksis for tobak fastsættes en begrænsning af den periode, i hvilken der kan ydes præmie, og af den periode, i hvilken der kan tillades interventionsopkøb, dels fastsættes en dato, som ligger kort efter høsten, inden hvilken al tobak, der omfattes af præmie eller intervention, skal undergives kontrol;

eftersom den periode, i hvilken der kan indrømmes præmie, begrænses, bør betingelserne for præmieydelsen præciseres nærmere for at skabe større retssikkerhed og for at opnå en ensartet anvendelse i alle medlemsstaterne; det bør klart fremhæves, hvilket allerede er praksis i flere medlemsstater, at præmien kun kan ydes, hvis der fremlægges bevis for, at tobakken er solgt for at blive indarbejdet i tobaksvarer eller eksporteret til tredjelande;

som nævnt er det i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 727/70 fastsat, at der på visse betingelser ydes en præmie til personer, der opkøber tobak i blade med oprindelse i Fællesskabet; en af betingelserne er, at der foreligger en

kontrakt mellem tobaksavleren og køberen; for at forbedre EF-tobakkens kvalitet og for at skabe ligevægt mellem udbud og efterspørgsel i sektoren og støtte programmerne for omlægning af avlen til sorter, der er mere efterspurgt på markedet, vil en EF-dyrkningskontrakt, der indgås mellem køberen og sælgeren af tobak i blade med oprindelse i Fællesskabet, være det mest velegnede instrument til at nå nævnte mål; det bør derfor fastsættes, at en sådan dyrkningskontrakt er en af betingelserne for, at præmien kan ydes;

i artikel 4, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 727/70 er der fastsat en ordning med maksimale garantimængder; ordningen indebærer navnlig, at der inden for en samlet produktion for Fællesskabet på 385 000 tons tobak i blade fastsættes en maksimal garantimængde for hver sort eller sortgruppe tobak, der produceres i Fællesskabet, og at overskridelse af garantimængden medfører en forholdsmæssig nedsættelse af priser og præmier; der fastsættes maksimale garantimængder for hver sort eller sortgruppe for det følgende år; den samlede maksimale garantimængde og den maksimale nedsættelse i tilfælde af overskridelse af garantimængderne er blevet fastsat for hver sort eller sortgruppe for høsten i 1988, 1989 og 1990; den samlede maksimale garantimængde og de maksimale nedsættelser bør derfor fastsættes for de tre kommende års høst;

i artikel 7a i forordning (EØF) nr. 272/70 bestemmes det, at enhver udvidelse af tobaksavlens ud over de områder, hvor den traditionelt praktiseres, skal forhindres ved, at anvendelsen af priser og præmier begrænses til de tobakssorter, der dyrkes i de traditionelle produktionskommuner; det har i Frankrig, under hensyntagen til kommunernes forholdsvise ringe areal, vist sig, at anvendelsen af artikel 7b bremser den sortsmæssige omstilling i denne medlemsstat; med henblik på en tilfredsstillende gennemførelse af de pågældende programmer bør anvendelsen af priser og præmier i Frankrig begrænses til sorter fra traditionelle produktionskantonen —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 727/70 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 3, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Der ydes en præmie til fysiske og juridiske personer, som køber tobak i blade direkte hos Fællesskabets tobaksavlere.

⁽¹⁾ EFT nr. C 49 af 28. 2. 1990, s. 100.

⁽²⁾ EFT nr. C 96 af 17. 4. 1990.

⁽³⁾ EFT nr. C 112 af 7. 5. 1990, s. 34.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 129 af 11. 5. 1989, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 110 af 29. 4. 1988, s. 33.

Præmien ydes kun til sådanne købere:

- i) som med tobaksavlerne har afsluttet europæiske dyrkningskontrakter inden en dato, der fastlægges efter bestemmelserne i stk. 3
- ii) som underkaster det således købte produkt en første bearbejdning og behandling
- iii) som inden den 15. maj efter det år, hvor høsten har fundet sted, lader tobakken undergive en kontrolordning
- iv) — som inden udløbet af en periode på fire år efter det år, hvor høsten har fundet sted, fører bevis for, at tobakken er solgt for at blive indarbejdet i tobaksvarer eller eksporteret til tredjelande
— eller som forpligter sig til, efter at have underkastet tobakken en første bearbejdning og behandling, selv, inden udløbet af en periode på fire år, alt efter den pågældende høst, at indarbejde tobakken i tobaksvarer eller eksportere den til tredjelande.

2. Uanset stk. 1, nr. i) og ii), og forudsat at dyrkningserklæringerne fremlægges inden en dato, der skal fastsættes nærmere efter bestemmelserne i stk. 3, ydes præmien til individuelle producenter eller medlemmer af producentsammenslutninger, som underkaster deres egen tobak i blade en første bearbejdning og behandling.«

2) I artikel 4, stk. 5, foretages følgende ændringer:

a) første afsnit, sidste punktum, affattes således:

»Den samlede maksimale garantimængde for Fællesskabet fastsættes for høsten i hvert af årene 1988 til 1993 til 385 000 tons tobak i blade.«

b) fjerde afsnit affattes således:

»De i tredje afsnit omhandlede nedsættelser må ikke overstige 5 % for 1988-høsten og 15 % for høsten i 1989 til 1993.«

3) Artikel 5, stk. 1, erstattes med følgende tekst:

»1. Med forbehold af artikel 6a er de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer forpligtet til på de i denne artikel nævnte betingelser at købe den i Fællesskabet høstede tobak i blade, som tilbydes dem, såfremt den ikke er købt i overensstemmelse med artikel 3.

1a. Der kan kun foretages interventionsopkøb af tobak, hvis tobakken inden den 15. maj efter det år, hvor den er høstet, er blevet undergivet en kontrolordning.«

4) Artikel 6, stk. 5, affattes således:

»5. Med forbehold af stk. 4 og artikel 6a er de af medlemsstaterne udpegede interventionsorganer forpligtet til at købe de dem tilbudte tobaksballer af sorter, for hvilke der er fastsat en afledt interventionspris.«

5) Som artikel 6a indsættes:

»Artikel 6a

Der kan kun foretages interventionsopkøb af tobak i blade og i baller, hvis tilbuddet til intervention afgives senest to år efter det år, hvor den pågældende tobak er høstet.«

6) I artikel 7a indsættes følgende som stk. 1a:

»1a. Ved anvendelsen af stk. 1 på fransk område ændres kommuner til kantoner.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 1, nr. 6, anvendes fra 1989-høsten.

Artikel 1, nr. 1, 3, 4 og 5, anvendes fra 1991-høsten.

Medlemsstaterne kan dog træffe afgørelse om ikrafttræden af den i artikel 3, stk. 1, nr. i), anførte regel, således som den er ændret ved nærværende forordning, fra 1990-høsten.

Hvis en medlemsstat benytter denne mulighed, skal den sikre, at de pågældende interesserede får passende underretning herom.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 1990.

På Rådets vegne

D. J. O'MALLEY

Formand